Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część IX.

Wydana i rozesłana dnia 15. Lutego 1851.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

IX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. Februar 1851.

Część IX.

Wydana i rozesłana 15. Lutego 1851.

32.

Rozrządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia 3. Stycznia 1851,

którem, w skutek Najwyższego postanowienia z dnia 3. Stycznia 1851, obwieszcza się zasady uregulowania powszechnego uwolnienia od portoryum.

1. Najjaśniejszemu Panu, Jego Ces. Król. Mości i członkom Najwyższej familii Jego, wyłącznie zostawiona jest osobista wolność od opłaty portoryum przy poczce listowej.

2. Wszelkie korespondencye urzędowe, wolne są od opłaty portoryum, mianowicie:

a) korespondencye władz rządowych i urzędów między sobą;

b) koresspondencye przełożonych tychże władz lub ich zastępców, między sobą albo między tymi przełożonymi i innemi władzami rządowemi;

c) korespondencye urzędników eksponowanych, reprezentujących jaki urząd, między sobą, lub między takowemi urzędnikami, a władzami rządowemi.

3. Sztaby dworskie Najjaśniejszego Pana, J. C. Mości, wraz z podległemi im urzędami; wszelkie oddziały wojskowe i ich komendy, aż do komend kompanij (szwadronów) i plutonowych nadół idąc; pojedyncze osoby wojskowe, samodzielnie urzędujące; nakoniec, urzędy duchowne, wszystkich wyznań przez rząd uznanych, we wszystkich stopniowaniach hierarchicznych, uważane być mają, co do uwolnień od portoryum, tak jak inne władze i urzędy cesarskie.

4. Doznawać będą tej samej wolności od portoryum, jak władze i urzędy cesarskie, także dyrekcye wszystkich zakładów naukowych i edukacyjnych, uznanych za publiczne; tudzież dyrekcye zakładów humanitarnych, które w całości lub w części dotowane są ze skarbu publicznego. Klasztory i korporacye duchowne, trudniące się pielęgnowaniem chorych lub wychowaniem młodzieży, używać będą wolności od portoryum w tej części korespondencyi, która ma za przedmiot pielęgnowanie chorych albo szkołę.

5. Towarzystwa i związki, mające na celu dobro powszechne, nie zaś zysk członków swoich, i uznane za takowe przez ministerstwo, do którego zakresu należą, wolne są od portoryum, co do korespondencyi swej z władzami i urzędami cesarskiemi.

Zakony duchowne, utrzymujące się z jałmużny, używać mają także wolności od portoryum.

IX. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. Februar 1851.

32.

Erlass des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 3. Jänner 1851,

wodurch in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 3. Jänner 1851 die Grundsätze für die allgemeine Regulirung der Portofreiheiten kundgemacht werden.

1. Seiner k. k. Majestät und den Mitgliedern der Allerhöchsten Familie bleibt ausschliesslich die persönliche Portofreiheit bei der Briefpost vorbehalten.

2. Alle Amtscorrespondenzen sind portofrei, und zwar:

a) *Zwischen landesfürstlichen Behörden und Aemtern unter einander;*

b) *zwischen den Vorstehern dieser Behörden oder ihren Stellvertretern unter einander, oder zwischen diesen Vorstehern und underen landesfürstlichen Behörden;*

c) *zwischen einzelnen exponirten Beamten, welche ein Amt repräsentiren unter einander oder zwischen derlei Beamten und landesfürstlichen Behörden.*

3. Die Hofstäbe Seiner Majestät mit ihren untergeordneten Aemtern, die verschiedenen Armee-Abtheilungen und ihre Commandos bis auf die Compagnie- (Escadrons-) und Zugscommandos herab, einzelne selbständig fungirende Militärpersonen, endlich die geistlichen Aemter aller vom Staate anerkannten Concessionen in allen ihren hierarchischen Abstufungen, werden bezüglich der Portofreiheit anderen landesfürstlichen Behörden und Aemtern gleich geachtet.

4. Den landesfürstlichen Behörden und Aemtern werden in Absicht auf die Portofreiheit auch die Directionen aller jener Unterrichts- und Bildungs-Anstalten, welche als öffentliche anerkannt sind, dann die Directionen der Humanitäts-Anstalten, welche ganz oder theilweise aus dem Staatsschatze dotirt werden, gleichgestellt. Klöstern und geistlichen Corporationen, welche sich mit der Krankenpflege oder mit der Erziehung der Jugend beschäftigen, kommt die Portofreiheit rücksichtlich jenes Theiles ihrer Correspondenz zu, welcher die Krankenpflege oder die Schule zum Gegenstande hat.

5. Gesellschaften und Vereine, welche ausschliesslich auf gemeinnützige Zwecke und nicht auf Gewinn ihrer Theilnehmer gerichtet sind, und von dem Ministerium, in dessen Bereich sie gehören, als solche anerkannt werden, sind in ihrer Correspondenz mit landesfürstlichen Behörden und Aemtern portofrei.

Geistlichen Orden, welche durch Almosen erhalten werden, kommt gleichfalls die Portofreiheit zu.

6. Izby handlowe, przemysłowe, notaryuszowskie i adwokackie, wolne są od opłaty portoryum, w korespondencyi swej z władzami rządowemi.

7. Korespondencya gmin z władzami i urzędami cesarskiemi, wolna jest od opłaty portoryum, o ile takowa pochodzi z zakresu działania, przeniesionego na gminę.

8. Przesełki dziennika praw państwa i dzienników praw krajowych, rozporządzeń ministeryalnych i innych udzielań statystycznych lub dziennikarskich ze strony ministeryów do władz rządowych, są wolne od portoryum.

9. Dzierżawcy dochodów skarbowych, nie będą używać wolności od portoryum w korespondencyi swojej.

10. Korespondencye poselstw państw zagranicznych podlegać będą, jak dotąd opłacie portoryum.

11. Każda przesełka, nie mająca na mocy powyższych postanowień, wolności od portoryum, frankowana być musi przy podaniu na pocztę. Przesełka takowa niefrankowana powinna wprawdzie być doręczoną temu, który jest na adresie wyrażony, lecz przypadającą od niej taksę pocztową, wraz z taksą dodatkową, ściągnąć należy później od podawcy.

12. Wolność od portoryum, nie będzie się rozciągać na pocztę miejską, w miejscach gdzie takowa istnieje; a korespondencya miejscowa urzędów między sobą, załatwiona być winna za pomocą sług urzędowych.

13. Przesełki wolne od portoryum, należy zapieczętować pieczęcią urzędową i na adresie oznaczyć tego, kto je przeseła, tudzież wyrazić słowa: „**Amtssache**“ (rzecz urzędowa), lub: „*Ex officio.*“

14. Korespondencye urzędowe nie należy rekomendować, wyjąwszy przypadki przewidziane w ustawach sądowych lub inne, które według zdania dotyczących referentów lub przełożonych, są szczególnej wagi, w których to przypadkach, wolność od portoryum, służąca korespondencyom, zawiera w sobie także wolność od opłaty rekomendacyjnej.

15. Przepisy istniejące względem powstrzymania, odkrycia i ukarania nadużyć wolności od portoryum, także i na przyszłość obowiązują.

Bruck m. p.

6. Handels- und Gewerbe-, Notariats- und Advocaten-Kammern sind in ihrer Correspondenz mit landesfürstlichen Behörden von der Portozahlung frei zu lassen.

7. Die Correspondenz der Gemeinden mit landesfürstlichen Behörden und Aemtern ist, in soweit dieselbe aus dem der Gemeinde übertragenen Wirkungskreise entspringt, von der Portoentrichtung befreit.

8. Die Versendung des Reichsgesetzblattes, der Landesgesetzblätter, der Ministerial-Verordnungsblätter und sonstiger statistischer oder journalistischer Mittheilungen der Ministerien an Behörden erfolgt portofrei.

9. Gefällspachtungen hat für ihre Correspondenz die Portofreiheit nicht zuzukommen.

10. Die Correspondenzen der Gesandtschaften auswärtiger Staaten unterliegen wie bisher der Porto-Entrichtung.

11. Jede Sendung, die nicht nach den vorangehenden Bestimmungen die Portofreiheit geniesst, ist bei der Aufgabe zu frankiren. Eine derlei unfrankirte Sendung ist zwar ebenfalls an ihre Adresse zu befördern, die dafür entfallende Portotaxe aber sammt der Zutaxe von dem Aufgeber nachträglich hereinzubringen.

12. Die Portofreiheit hat sich nicht auf die Stadtpost in Orten, wo eine solche besteht, zu erstrecken, und ist der Local-Correspondenzverkehr zwischen den Behörden unter einander durch die Amtsdienerschaft zu besorgen.

13. Die portofreien Sendungen sind mit dem Amtssiegel zu verschliessen, und auf der Adresse mit der Angabe des Absenders und den Worten: „Amtssache" oder „Ex officio" *zu bezeichnen.*

14. Amtscorrespondenzen sind nicht zu recommandiren, ausgenommen, die in den Gerichtsvorschriften vorgesehenen oder andere nach der Beurtheilung der betreffenden Referenten und Vorstände besonders wichtige Fälle, in welchen die den Correspondenzen zukommende Portofreiheit auch die Befreiung von der Recommandationsgebühr in sich schliesst.

15. Die wegen Hintanhaltung, Entdeckung und Bestrafung des Missbrauches der Portofreiheit bestehenden Vorschriften verbleiben in Kraft.

Bruck *m. p.*

33.

Cesarski patent z dnia 29. Stycznia 1851,

którym się zaprowadza podatek konsumcyjny dla królestwa Lombardzko - Weneckiego, z tem oraz postanowieniem, iż dzień, na którym to rozporządzenie wejść ma w wykonanie, później będzie obwieszczony.

My Franciszek Józef pierwszy,

z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Slawonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Król Jerozolimy i t. d.; Arcyksiąże Austryi; Wielki - Książe Toskany i Krakowa; Książe Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy i Bukowiny; Wielki-Książe Siedmiogrodu; Margrabia Morawii, Książe górnego i dolnego Szląska, Modeny, Parmy, Piacency i Gwastalli, Oświecima i Zatora, Cieszyna, Fryjulu, Raguzy i Zadry; uksiążęcony Hrabia Habsburga, Tyrolu, Kiburga, Gorycyi i Gradyski, Książe Trydentu i Bryksenu; Margrabia górnej i dolnej Luzacyi i na Istryi; Hrabia Hohenembsu, Feldkirchu, Bregencu, Sonnenberga i t. d.; Pan Tryestu, Kattary i na Marchii windyjskiej; Wielki-Wojewoda województwa Serbii i t. d. i t. d.

Zważywszy szkody, jakie z tego wynikają, że fabrykacya piwa w królestwie Lombardzko-Weneckiem nie podlega podatkowi konsumcyjnemu, w innych krajach koronnych istniejącemu, tudzież, aby oraz w życie wprowadzić zasadę równego opadatkowania we wszystkich częściach państwa, widzimy się spowodowani, za przedstawieniem Naszej Rady ministrów, na podstawie konstytucyi państwa, stosownie do §§. 87. i 120 — rozporządzić co następuje:

§. 1.

Podatek konsumcyjny od piwa, ma się, o ile niniejsze rozporządzenie nic innego nie stanowi, w królestwie Lombardzko-Weneckiem podług tych samych pobierać przepisów, jakie dla pobierania tegoż podatku od wyrobu piwa, ustawami zostały wskazane w tych krajach koronnych, w których istnieje podatek konsumcyjny.

Te postanowienia będą dla królestwa Lombardzko - Weneckiego osobno obwieszczone.

§. 2.

Za miarę, podług której dziać się ma wymierzenie tego podatku, służy w królestwie Lombardzko-Weneckiem, zamiast zwyczajnej miary na rzeczy ciekłe, waga płynu, a to podług metrycznego cetnara.

§. 3.

Kwota podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa, ustanawia się dla miast Medyolanu i Wenecyi na lir. austr. 7.20, dla innych miast zamkniętych na lir. austr. 5. 40,

33.

Kaiserliches Patent vom 29. Jänner 1851,

wodurch die Verzehrungssteuer vom Bier für das lombardisch-venetianische Königreich eingeführt wird, mit der Bestimmung, dass der Tag, an welchem diese Bestimmung in Wirksamkeit zu treten hat, nachträglich bekannt gemacht wird.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Hungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Croatien, Slavonien, Galizien Lodomerien und Illirien, König von Jerusalem etc.; Erzherzog von Oesterreich; Grossherzog von Toscana und Krakau; Herzog von Lothringen, von Salzburg, Steyer, Kärnthen, Krain und der Bukowina; Grossfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; Herzog von Ober- und Nieder-Schlesien, von Modena, Parma, Piacenza und Guastalla, von Auschwitz und Zator, von Teschen, Friaul, Ragusa und Zara, gefürsteter Graf von Habsburg, von Tirol, von Kyburg, Görz und Gradiska; Fürst von Trient und Brixen; Markgraf von Ober- und Nieder-Lausitz und in Istrien; Graf von Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc.; Herr von Triest, von Cattaro und auf der windischen Mark; Grosswoiwod der Woiwodschaft Serbien etc. etc.

In Erwägung der Nachtheile, die daraus entstehen, dass die Bier-Erzeugung in dem lombardisch-venetianischen Königreiche, der in den übrigen Kronländern bestehenden Verbrauchsabgabe nicht unterliegt, und um dem Grundsatze der gleichmässigen Besteuerung in allen Theilen des Staatsgebietes Geltung zu verschaffen, finden Wir über den Antrag Unseres Ministerrathes auf der Grundlage der Reichsverfassung §§. 87 und 120, Folgendes zu verordnen:

§. 1.

Die Verzehrungssteuer vom Bier ist, soweit die gegenwärtige Anordnung nicht Abweichungen festsetzt, im lombardisch-venetianischen Königreiche nach denselben Bestimmungen einzuheben, welche für die Einhebung dieser Steuer von der Erzeugung des Bieres in jenen Kronländern, wo die allgemeine Verzehrungssteuer in Wirksamkeit besteht, gesetzlich vorgezeichnet sind.

Diese Bestimmungen werden für das lombardisch-venetianische Königreich abgesonder kundgemacht werden.

§. 2.

Als Masstab, welcher der Bemessung dieser Steuer zum Grunde gelegt wird, hat im lombardisch-venetianischen Königreiche statt des Hohlmasses das Gewicht der Flüssigkeit, und zwar nach dem metrischen Centner zu dienen.

§. 3.

Der Betrag der Verzehrungssteuer für die Bier-Erzeugung wird für die Städte Mailand und Venedig auf Lire aust. 7. 20, *für die übrigen geschlossenen Städte auf* Lire aust. 5. 40,

w innych miejscach królestwa Lombardzko-Wenezkiego na lir. austr. 3. 60, od każdego cetnara metrycznej wagi, podług pełnego zlewu na kilsztoku, to jest, podług odpowiedającej kubicznej jego objętości wagi płynu, przyczem nie ma miejsca potrącenie wolnego od podatku wpustu, już przy wymierzeniu podatku uwzględnionego.

§. 4.

W celu wyrównania ustanowionych w §. 3. trzech różnych pozycyj podatkowych od wyrobu piwa, opłaca się podatku konsumcyjnego przy wprowadzeniu piwa za linie podatkowe do miast, względem dazio murato zamkniętych, od każdego metrycznego cetnara Netto, a to przy wprowadzeniu do miast Medyolanu i Wenecyi lir. austr. 3. 60, przy wprowadzeniu do innych miast zamkniętych, lir. austr. 1. 80.

Natomiast ustają z dniem, z którym postanowienia te wejdą w wykonanie, dotychczasowe przepisy co do piwa, zawarte w taryfach, wymiar tak zwanego dazio murato w królestwie Lombardzko-Weneckiem regulujących.

§. 5.

Dzień, z którym niniejsze rozrządzenia wejść mają w wykonanie, osobno będzie obwieszczonym.

Nasz minister finansów, otrzymał polecenie wykonania niniejszych rozporządzeń.

Dano w Naszem cesarskiem głównem i stołecznem mieście Wiedniu dwudziestego dziewiątego Stycznia, w roku tysiąc ośmset pięćdziesiątym pierwsym, Naszego panowania trzecim.

Franciszek Józef.

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Bruck. Csorich. Thinnfeld. Kulmer.

34.

Rozporządzenie ministerstwa wojny z dnia 1. Lutego 1851,

którem się przepisuje nowe postanowienia względem adopcyi i legitymacyi co do osób, należących do jurisdykcyi wojskowej.

Ponieważ, w skutek rozporządzonego, §m 120. konstytucyi państwa, oddzielenia jurisdykcyi od administracyi, na mocy rozrządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 29. Czerwca 1850 cz. LXXXV. Nr. 257. dziennika praw państwa, rozstrzygnięcie w przypadkach adopcyi i legitymacyi władzom sądowym przekazanem zostało, przeto rozporządza ministeryum wojny, co się tycze osób, wojskowej jurisdykcyi podlegających — uchylając zarazem rozporządzenia nadwornej Rady wojskowej z d. 19. Lutego 1819, do L. 142, — jak następuje:

§. 1. Do przysposobienia kogo za dziecię, potrzeba najprzód oświadczenia ojca przysposobiciela, lub też matki przysposobicielki.

in allen übrigen Orten des lombardisch-venetianischen Königreiches auf Lire aust. *3. 60 von jedem Centner metrischen Gewichtes nach dem vollen Gusse auf dem Kühlstocke, d. i. nach der dem Kubik-Inhalte des Letzteren entsprechenden Gewichtsmenge der Flüssigkeit bestimmt, wobei die besondere Abrechnung eines bereits in dem Steuerausmasse berücksichtigten steuerfreien Einlasses nicht stattzufinden hat.*

§. 4.

Zum Behufe der Ausgleichung der im §. 3 festgestellten drei verschiedenen Steuersätze für die Biererzeugung sind bei der Einbringung von Bier über die Steuerlinien in die, bezüglich des dazio murato *geschlossenen Städte von jedem metrischen Centner netto, und zwar bei der Einfuhr in die Städte Mailand und Venedig* Lire aust. *3. 60, bei der Einfuhr in die übrigen geschlossenen Städte* Lire aust. *1. 80 als Verzehrungssteuer zu entrichten.*

Hingegen erlöschen mit dem Tage, an welchem diese Bestimmungen in Wirksamkeit treten, die bezüglich auf Bier in den Tarifen, welche das Ausmass des dazio murato *im lombardisch-venetianischen Königreiche regeln, enthaltenen bisherigen Bestimmungen.*

§. 5

Der Tag, mit welchem die gegenwärtigen Anordnungen in Wirksamkeit zu treten haben, wird abgesondert kundgemacht werden.

Unser Minister der Finanzen ist mit der Vollstreckung dieser Anordnungen beauftragt.

Gegeben in Unserer Haupt- und Residenzstadt Wien, am neun und zwanzigsten Jänner, im Eintausend achthundert Ein und fünfzigsten, Unserer Reiche im dritten Jahre.

Franz Joseph.

Schwarzenberg. Krauss. Bach. Bruck. Csorich. Thun. Kulmer.

34.

Verordnung des Kriegsministeriums vom 1. Februar 1851,

wodurch neue Bestimmungen über die Adoption und Legitimation in Ansehung der zur Militär-Jurisdiction gehörigen Personen angeordnet werden.

Nachdem in Folge der durch die Reichsverfassung §. 102 angeordneten Trennung der Rechtspflege von der Verwaltung, die Entscheidung in Fällen der Adoption und Legitimation durch den Erlass des Ministers der Justiz vom 20. Juni 1850, Nr. 257 des Reichsgesetzblattes, den Gerichtsbehörden übertragen wurde, so wird in Ansehung der zur Militär-Jurisdiction gehörigen Personen mit Aufhebung der hofkriegsräthlichen Verordnung vom 19. Februar 1819, H. 142, von Seite des Kriegsministeriums Folgendes verordnet:

§. 1. Zur Annahme an Kindesstatt muss zuvörderst die Erklärung des Wahlvaters oder der Wahlmutter abgegeben werden.

Jeżeli dziecię przysposobione, małoletnie jest, wymaga się zezwolenia ojca ślubnego. a w braku tegoż, zezwolenia matki. opiekuna i sądu.

Jeżeli przysposobione dziecię, pełnoletniem jest, jednakże ślubny jego ojciec jeszcze żyje, wymaga się, prócz zezwolenia przysposobionego dziecka pełnoletniego, także przyzwolenia jego ojca ślubnego.

§. 2. W przypadkach, w których się wymaga sądowego zezwolenia do przysposobienia kogo za dziecię, należy prośbę o to podać do sądu opiekuńczego, z potrzebnemi w tej mierze oświadczeniami. Sąd prośbę takową, albo z oświadczeniem zezwolenia, lub też, gdyby prośbie tej odmówić spowodowanym się widział, z powodami odmówienia przedłożyć winien istniejącemu w kraju *judicio delegato militari vel mixto*, który to sąd, co się tycze osób wojskowej jurisdykcyi podlegających, zastępywać ma miejsce sądu krajowego.

§. 3. W innych przypadkach, strony, wojskowej jurisdykcyi podlegające, prośbę bezpośrednio przedkładać mają *judicio delegato militari vel mixto* tego kraju, w którem zamieszkuje osoba, mająca być adoptowaną. Przeciw odmówionemu zatwierdzeniu *judicii delegati militari vel mixti* wolny rekurs do nadwładnego wojskowego sądu apelacyjnego.

§. 4. Jeżeli sobie życzą rodzice przysposobiciele, ażeby ich własne szlachectwo i herb przeszły na dziecię przesposobione, może *judicium delegatum militarum vel mixtum* na przedłożoną mu, wedle §. 2. lub 3. prośbę, jeżeli upraszane przysposobienie za dziecię już samo przez się uznaje za niestosowne, żądanie takie natychmiast odrzucić. W przeciwnym zaś razie, za porozumieniem między wojskowym komendantem krajowym, jako prezesem *judicii delegati militaris vel mixti*, i namiestnikiem, pierwszy prośbę drogą wyższego sądu wojskowego, ministrowi wojny przedłożyć winien, który w tym względzie porozumie się z ministrem spraw wewnętrznych.

§. 5. O należytem potwierdzeniu przysposobienia kego za dziecię, winno *judicium delegatum* zawiadomić przynależny sąd rodziców przysposobicieli i dziecka przysposobionego, końcem wciągnienia tegoż do aktów sądowych.

§. 6. Jeżeli podlegający sądowi wojskowemu rodzice dziecka nieślubnego życzą sobie, by toż z łaski monarchy uznanem zostało za dziecię ślubne, muszą najprzód zasięgnąć zezwolenia pełnoletniego dziecka nieślubnego, lub też jeżeli to małoletniem jest, oświadczenia opiekuna i oraz zezwolenia sądu opiekuńczego, poczem prośbę, wedle różności przypadków, podobnie jak przy adopcyi sposobem wyżej w §. 2. lub też sposobem w §. 3. oznaczonym, istniejącemu w kraju *judicio delegato militari vel mixto*, a od tego zaś, wraz z jego zdaniem, przez wyższy sąd wojskowy, który także swe oświadczenie załączyć ma, ministrowi wojny przedłożyć należy.

W razie pomyślnego skutku, nastąpi wciągnienie, sposobem powyżej w §^fie 5-m oznaczonym.

Csorich m. p.

Ist das Wahlkind minderjährig, so wird die Einwilligung des ehelichen Vaters, und in dessen Ermanglung die Einwilligung der Mutter, des Vormundes und des Gerichtes erfordert.

Ist das Wahlkind grossjährig, aber sein ehelicher Vater noch am Leben, so ist nebst der Einwilligung des grossjährigen Wahlkindes auch die Einwilligung seines ehelichen Vaters nothwendig.

§. 2. In den Fällen, in welchen die gerichtliche Einwilligung zur Annahme an Kindesstatt erfordert wird, ist das Gesuch mit den erforderlichen Erklärungen bei dem vormundschaftlichen Gerichte anzubringen. Das Gericht hat das Gesuch entweder mit der Erklärung der Einwilligung oder im Falle, wenn es dieselbe zu verweigern findet, mit den Gründen der Verweigerung dem Judicio delegato militari vel mixto des Landes, welches bezüglich der unter der Militärgerichtsbarkeit stehenden Personen die Stelle des Landesgerichtes zu vertreten hat, vorzulegen.

§. 3. In den übrigen Fällen ist das Gesuch von den der Militärgerichtsbarkeit unterliegenden Parteien unmittelbar dem Judicio delegati militari vel mixto des Landes, in dem die zu adoptirende Person ihren Wohnsitz hat, vorzulegen. Gegen die verweigerte Bestätigung des Judicii delegati militari vel mixtis hat die Berufung an das vorgesetzte Militär-Appellationsgericht Statt.

§. 4. Wünschen die Wahlältern, dass der ihnen eigene Adel und das Wappen auf das Wahlkind übergehen, so kann das Judicium delegatum militare vel mixtum über das ihm nach §. 2 und 3 vorgelegte Gesuch, wenn es die angesuchte Annahme an Kindesstatt, schon an sich zur Bestätigung nicht geeignet findet, das Begehren sogleich zurückweisen. Ausserdem aber ist das Gesuch nach gepflogenem Einvernehmen zwischen dem Landes-Militärcommandanten, als Präses des Judicii delegati militari vel mixtis, und dem Statthalter, von dem Ersteren im Wege durch das Militär-Obergericht dem Kriegsminister vorzulegen, welcher sich hierüber mit dem Minister des Innern ins Einvernehmen setzen wird.

§. 5. Eine in der erforderlichen Art bestätigte Annahme an Kindesstatt ist von dem Judicio delegato dem Gerichtsstande der Wahlältern und des Wahlkindes zur Eintragung in die Gerichtsacten bekannt zu machen.

§. 6. Wenn die dem Militärgerichtsstande angehörigen Aeltern eines unehelichen Kindes wünschen, dass es durch Begünstigung des Landesfürsten als ein eheliches erklärt werde, so müssen sie zuerst die Einwilligung des unehelichen grossjährigen Kindes, oder wenn es minderjährig ist, die Erklärung des Vormundes und die Einwilligung des vormundschaftlichen Gerichtes einholen; dann ist das Gesuch nach Verschiedenheit der Fälle wie bei der Annahme an Kindesstatt auf die oben im §. 2 oder auf die im §. 3 bestimmte Art dem Judicio delegato militari vel mixto des Landes, von diesem aber mit seinem Gutachten mittelst des Militär-Obergerichtes, welches seine Aeusserung beizufügen hat, dem Kriegminister vorzulegen.

Nach günstigem Erfolge ist für die Eintragung auf die oben, §. 5, bestimmte Art zu sorgen.

Csorich m. p.